

בביר

דור ההמשך

חג המשק 2007

סאמר הופס 2007

גליון 459 / 3 אוגוסט 2007 י"ט באב תשס"ז

מה המצב? הרבה זמן לא היינו כאן...

כן, אנחנו מנסים להוציא כל חודש עלון, אבל לפעמים לא מספיק לרצות, ואילו ציפים שונים גורמים לנו לא לעמוד ביעדים. זה מבאס אותנו ואנחנו מניחים שגם אתכם, אבל חוץ מלהבטיח להשתדל אנחנו לא יכולים לעשות יותר מדי...

אבל למה לדבר על דברים מדכאים אחרי שבוע כל כך מהנה? חג המשק נחגג השנה בצורה יוצאת דופן, ואנחנו בטוחים שכולם שמו לב לכך. שלושה ימים של פעילויות מגוונות, החל בנסיעה לים שהזכירה ימים נשכחים, דרך ארוחת בוקר (שהזכירה גם היא ימים נשכחים...), טורניר סאמר הופס מוצלח ולסיום, יום שבת של כיף בבריכה. אין הרבה מה להגיד - ככה העניינים צריכים להיות, לא? בימים של שינוי טוב לראות מצד אחד את העסקים והתאגידים תורמים להרמת אירועי תרבות (השנה אחזקות תרמו את סדנת הג'אגלינג בנסיעה לים ופלסטניר תרמו את יום הכיף בבריכה, וכמדי שנה, עדן, מעדניר, פלסטניר, גד"ש והחינוך תרמו להפקת הסאמר הופס) ומצד שני לראות את רוח ההתנדבות האדירה שעדין קיימת בקיבוצנו - החל מחוה שמתפעלת את כולם וכלה בחבר'ה הצעירים מכחל ועורבני שעושים כל מה שמבקשים מהם בכיף ועם חיוך. רק שימשיך כך גם בעתיד...

העלון היום הוא במתכונת שונה. מלבד העלון הרגיל (שעקב הנסיבות מסכם שלושה חודשים במקום חודש אחד) אתם מקבלים, באותו מחיר, את עיתון הסיכום של הסאמר הופס. בהזדמנות זאת נודה שוב לליזה שלמרות שהמזגן במזכירות לא ממש פועל ממשיכה לעזור לנו בצורה יוצאת מן הכלל בכל הקשור לצילום העלון והכנתו לחלוקה לתאים.

יאללה, חדל קשקשת, תהנו מהעלון המשופר ונקווה להתראות בחודש הבא ולא יותר מאוחר (למרות ששלי בחו"ל...).

המערכת.

עיצוב: לירז מדר
עזרה טכנית: ליזה בוחסירה
עורכת ותיקה: חוה קאליפה
מערכת: דור הורביץ, עמרי רוז

נר זכרון

לזכרם של החברים שאינם עימנו:

מנחם קורדובה 4 שנים למותו

יעל המר 13 שנים למותה

יוסף קושמרו 9 שנים למותו

אסף גביש 23 שנים למותו

"... חסר לי אור חיותך,
והסתכלתי וטרפתי כל תקוה,
הסתכלתי בבית שהיה לאין בלעדיך
ולא נותרו בו אלא חלונות טרגיים.

הגג בשתיקתו שומע
גשמים עתיקים נתכים
נוצות, מה שכלא הלילה:

וכך אחכה לך כבית נטוש
ותשובי לבקרני ולגור בי.
ולא -- יכאבו לי החלונות"

מתוך סונטה LXV
מאת פבלו נרודה

משולחן המזכיר

חג המשק מאחורינו, וניתן לציין בסיפוק כי חגגנו בצנעה אך בהשתתפות ערה ושמחה גדולה: החגיגות למי שלא היה החלו בנסיעה המונית לים (במספרים שמזכירים את תקופת צ'יני וה"מין") המשיכו בארוחת בוקר חגיגית ושמיעת סיפורים מהחזאית בדימוס חלי סלוצקי, הגיעו לשיאן בטורניר ה"סאמר הופס" שהעמיד סטנדרטים חדשים של אירגון והשתתפות הציבור והסתיימו במוצ"ש בערב בריכה, מתנפחים וסרט...

חשוב לעצור רגע ולהודות לכל אותם חברים/ות ובנים/ות שתרמו להרמת החגיגות עם מוטיבציה גדולה ותקציב קטן, החל מחוה שבעזרת צוות התנדבותי (שלי שחוגגת את החג בקוסטה ריקה, לירז, מתן) מטמיעה נורמות של עמידה בתקציב, המשך ב"תותחיות העל"י עדי וטליה שסחפו אחריהם את חברת הילדים שוב להרים ולעזור ולתפעל, וכלה בצוות ה"סאמר הופס" הוותיק שמציב מדי שנה רף מאתגר לשנה הבאה מבחינת ההפקה והאירגון המוצלח, וכמובן לציבור שהגיע לחגוג את החג, לא מובן מאליו בימים אלו של מחלוקות ושינויים.

נודה כמובן גם לענפים שתרמו למימון האירועים ובהם עדן, פלסטניר ותאגיד האחזקות, למערכת החינוך (שגם הסכימה לדחות את יום הכיף לטובת הים) וענף הנוי שגייס את חברת הילדים (שוב!) לטובת ניקיון הקיבוץ.

במעבר חד מהסרט (פינגווינים) והאווירה הצוננת בבריכה - לקיץ הבוהר בחוץ: בקצב הייחודי שלנו מפלסים אנו את דרכנו מכשול אחר מכשול לעבר ההכרעה.

נוהל ההסתייגויות על חוברת השינוי מאחורינו, כשלמעט הסתייגות בודדה התקבלה הצעת הצוות כמעט בשלמותה, נפגשנו ההנהלות וצוות השינוי לדיון ענייני בנושא הייתכנות הכלכלית, הערנו את הערותינו ועתה הדרך סלולה: הקיץ מצביעים!

ההצעה תובא לאחר היריון ארוך וממושך שתחילתו בתהליך מיפוי רצונות החברים שנעשה במחצית הראשונה של שנת 2005, לאחר שמהלך קודם שניסתה המזכירות להוביל באמצעות הקמת וועדות שיעסקו בהמשך השינוי (המשך מהמודל המשולב של צוות השינוי הקודם) לא הצליח לנסוק. המלווים התנועתיים אילנה ועדי היו וראיינו אותנו כדי להציג בפנינו מצגת מדכאת על פסימיות ואי שביעות בציבור מן המצב הקיים ואכזבה מההנהלות. ע"פ המיפוי – כשני שלישים מן הציבור תמכו בשינוי אז. מתוך אותם תומכים רוב החברים העדיפו את מודל הקיבוץ המתחדש על פני האופציות של הפיכה למושב או יישוב קהילתי.

על סמך התחושות שהיו אז בציבור וע"פ הדברים שעלו מסקר מיפוי הרצונות הגישו את מועמדותם תריסר חברים וחברות, מתוכם נבחר צוות של שבעה: נטע בארי, אסתר זטורסקי, משה לנגשטטר, איתי לנגשטטר, נימרוד מדר, רמי צדפי ותלי קולקובסקי. בעקבות פרישתה של נטע מהצוות, נבחרה לילך בסבב נוסף.

לבקשת הנהלת הקהילה וצוות השינוי ובאישור האסיפה צורף קוני כמזכיר ומנהל הקהילה לצוות השינוי.

הצוות נפגש עם המלווים התנועתיים גיבש כללי משחק והחל ע"פ ניתוח סקר מיפוי הרצונות להיענות לרצון הציבור לראות מנחה מוביל חיצוני מנוסה שהצליח להעביר שינוי במספר קיבוצים.

... משולחן המזכיר

הצוות ערך סבב ראיונות למועמדים חיצוניים להובלת הצוות – ובאוקטובר 2006 נבחר אהרון ארז, הוצג למזכירות ואושר באסיפה. באותה אסיפה אושר גם המיתווה של "עסקת חבילה" הכוללת עיסוק בבטחון הסוציאלי, מודל ההתפרנסות, שיוך דירות ונכסים, הפרטת שירותים וצמיחה דמוגרפית. ריכוז הפרוטוקולים פורסם ב"חוברת השקופה" כשהכל גלוי לציבור:

הצוות החל לעבוד ובחר חברים וחברות לצוותי המשנה: בצוות הבטחון הסוציאלי ישבו מלבד חברי הצוות גם איאן קובלסקי, נירה רפפורט, יהודה שיקלי ורבקה צדפי. בצוות שעסק במודל ההתפרנסות ישבו בנוסף לחברי הצוות גם גדי מאור, חנה קובלסקי, ירון קציר, רפי בורץ, ריישה ויינטרוב ויעל בורנשטיין. בצוות שעסק בהפרטת השירותים ישבו מלבד חברי הצוות גם קטרינה הנדלר, מינדי בורץ, זוהר קציר, מוניקה קרבס ומרסי רוזנבלום, ולדיונים על החינוך הוזמנו גם יתר רכזי החינוך. בצוות לצמיחה דמוגרפית ישבו מלבד חברי הצוות איזו רוזנבלום נטע בארי ואלון אברהמי. בצוות שכבר עבד בתחום שיוך הדירות היו חברים גם נציגי צוות פרויקטים וועדת תיכנון: פיני טוכמכר, צבי מאור, יהודית מדר, הווארד הורביץ, בוסיק ניר ומעין מויאל. בסה"כ ישבו בצוותי השינוי השונים והיו חלק בלתי נפרד מעיצוב המסמך יותר משלושים חברים המייצגים כשליש מבתי האב בקיבוץ, בכל שכבות האוכלוסייה ומיגוון תפקידים המשיקים לכל תחומי החיים המגזרים והוועדות בקיבוץ ניר אליהו. עקרונות המסמך נוסחו והחלה עבודת בדיקת הייתכנות הכלכלית. קצת לפני מועד היעד שנקבע ליוני 2006 פרש משה לנגשטר מהצוות על רקע אי בחירת צוות חדש לשיוך דירות, ואי עמידה במועד היעד להצגת המסמך.

לקראת אוגוסט נכנס הקיבוץ לסיחור לקראת הבחירות למזכיר/מנהל הקהילה. הדבר נמשך עד סוף שנת 2006. בדצמבר הצגנו לחברים את תלושי הדמה שעוררו עניין ושאלות רבות. הוצבה מראה מול פרצופינו וגילינו להפתעתנו שעל מנת לממן את המודל המוצע נילץ לשלם מס גבוה, תשלומים יקרים בחינוך ועדיין - הפנסייה התקציבית מאכזבת את הוותיקים. בין לבין הצגנו את הייתכנות הכלכלית להנהלות ולצוותי המשנה. המשוב שקיבלנו היה כי הציבור מתקשה לקנות תמונה כה אופטימית, וכי אם המגזר העסקי יעביר סכום כסף שכזה בשינוי למה בעצם לא היום?

הביצועים של תקציב הקהילה והערות שעלו מהציבור והתקבלו בצוות בעיקר בתחום החינוך והפנסייה התקציבית הביאונו לבצע ניתוח מחדש ובדיקה מדוקדקת של הייתכנות הכלכלית. כל ראשי המשק והיועצים הכלכליים שלנו עברו על הדוח"ות מספר פעמים, ישיבות התקיימו עם רכזת משאבי אנוש, המנהלנית, מרכז המשק והגזברים, מנהל החשבונות ויו"ר ההנה"כ ביחד עם רואה"ח שביצע את הייתכנות. סרקנו ביסודיות במסמך אחר כל השינויים וההתאמות והכנסנו למודל היבטי מיסוי והוצאות בלתי מתוכננות כמקדמי בטיחות. בנוסף לקחנו בחשבון כי יהיה על המשק לשלם את דמי ההיוון למנהל על עדן ופלסטניר. הכל הוצג בשקיפות מלאה ולאחר בדיקות מדוקדקות.

במקביל שמרנו על קשר עם הציבור ולבקשת חברים קיימנו חוגי דיון אינטימיים בהם נענו כל השאלות שהועלו ע"י המשתתפים. אהרון ארז עצמו נפגש באופן אישי עם חברים שביקשו זאת. קיימנו מפגשים מגזריים ופאנלים בהשתתפות חברי קיבוצי שינוי ואסיפות הסברה לרוב, הייתכנות

... משולחן המזכיר

הוצגה שוב בפני ההנהלות, התקבלו הערות לתיקון והדבר יובא לאסיפה. מכאן הדרך פתוחה להצבעה בקלפי.

אם נאשר את הצעת צוות שינוי – נחל במספר חודשי "יבש" במהלכם ננסה לעלות על כל הסוגיות הבלתי פתורות וה"באגים", כך שבתחילת 2008 נוכל להתחיל ולפעול ע"פ כללי המשחק החדשים. המשמעות המיידית היא המון עבודה של הרצת ויישום המודל, אבל בעיקר פתח לתקווה לפריצת דרך אל אופקים חדשים, בעיקר בתחום הקליטה וחידוש היישוב.

אנו מצויים במצב קצה – של גבול יכולת הקליטה במבנים הקיימים: כבר עתה מסתמנת מחלוקת על כל "דירת רכבת" שמתפנה, והעימותים רק ילכו ויחריפו. עלינו ליצור תנאים לבנייה לצעירים, בעיקר כאלה שיוכלו להתמודד עם המשמעות הכלכלית של הדבר, שהמודל הנוכחי אינו אטרקטיבי עבורם, פוגע בעצמאותם הכלכלית ולכן הם אינם פה. מלבד זאת מאפשר המודל המוצע העברת האחריות להתפרנסות לחבר ומשפחתו, ולמיטב ידיעתי ואמונתי, למרבית החברים (אם לא לכולם) זוהי אפשרות לשיפור מצבם הכלכלי. גם לחברים שיצאו לגמלאות מובטחת פנסיה תקציבית משופרת מהמצב היום, ולאחר ששמענו את טענות הוותיקים הוספנו לכל חבר תוספת של כ-400 ₪ בחודש לעומת ההצעה הראשונית. בשיקלול מדובר בפנסיה תקציבית של כ-2,400 ₪ בחודש ובנוסף קצבת הזיקנה מבטל"א. מדובר בהרחבה משמעותית של "פנסיית המטרה" של הקיבוץ שעמדה עד כה על 1,600 ₪ (שהפכו ל-1,400 ₪ לאחר הרפורמה בקופות הפנסיה) וקביעת רף יומרני אך הכרחי לקיבוץ עבור חבריו: גם לאחר ניכוי מיסי הקהילה מדובר בסכום משמעותית גבוה ממה שמוקצב כיום, (ובטח ממה שהופקד עבור יתר החברים בקופת הפנסיה של הקיבוץ) שעומד בתקנות הסיווג של "קיבוץ מתחדש" (מה שלא בהכרח קורה היום) ומאפשר לחבר הוותיק יותר הכנסה פנויה ויותר שליטה על הוצאותיו, כשעדיין במרבית הוצאות הבריאות הקיבוץ משתתף, ובודאי בנושא הסיעודי. במקביל אנו פועלים בנחישות לבדיקה של הקמת בית סיעודי בתוככי הקיבוץ, על מנת לאפשר לחברים להזדקן בכבוד בכל מצב ולהשאר בתוך הקהילה.

למרות הבקורות הרבות המושמעות בחצר על הצעת הצוות, דווקא בקורס המזכירים אותו סיימתי לאחרונה ציינו בפניי המשתתפים מקרב הקיבוצים המתחדשים שמדובר ב"שינוי עם לוקוסוס", בעוד חברי הקיבוצים המסורתיים המתעניינים בשינויים גילו עניין רב בהצעה – ששומרת על המירקם הקיבוצי.

בעיניי לפחות – קיבוץ מתחדש בדגם המוצע ע"י הצוות הוא בחירת הטוב משני העולמות ובהם שימור ערכי הליבה ותחושת הקהילה מהקיבוץ הישן ואימוץ מודלים כלכליים עם יותר חופש ועצמאות לחבר – שמציע הקיבוץ המופרט.

למרות כל המאמצים - יש דברים שאין הצוות יכול להתווכח עימם: **א. ההרגשה שמגיע לוותיקים יותר לנוכח העובדה שהם הקימו את הקיבוץ והקדישו לו את מיטב שנותיהם.** שום ערך כספי אינו יכול לכמת את ההרגשה של השקעה במפעל חיים. להקים יישוב מאפס – או לעזור לבנותו באיזור ספר ולהשקיע בו את הנשמה ואת הגוף, ולהביאו להיות קיבוץ צומח ופורח – אין ערך כספי שייתן מענה הולם לעשייה גדולה שכזו. מאידך – מאחר ומצבנו הכלכלי הוא נגזרת של התנהלותינו במהלך השנים, איננו יכולים להרשות לעצמנו לחיות מעבר ליכולותינו הכלכליות.

אם נפעל בחוסר אחריות היום – איש לא יבטיח לנו את המחר.

מאחר ולא צברנו בעבר מספיק כספים לשם חיסכון פנסיוני ורוב נכסינו משועבדים או מוגבלים, אנו נותנים את המקסימום במסגרת הייתכנות הכלכלית, שאותה אף מתחנו עד לקצה גבול היכולת. עדיף להתפשר על ה"מגיע" – מלהגיע למצב בו מפעל החיים היקר הזה יירד לטימיון וידעך אל השיכחה.

ב. החרדה של מגזר ההורים לילדים במערכת החינוך בו ההוצאות הגבוהות עוברות לאחריות המשפחה. צריך להזכיר ולעודד כי זהו גם המגזר שלו פוטנציאל השיפור הגבוה מכל. נכון שאי אפשר לחיות בכבוד מהבטחות, אך הניסיון בכ-190 קיבוצי שינוי בהחלט מחזק את אמונתנו שהדבר אפשרי. מה גם אפשרות החברים הצעירים לצבור לעצמם את הפנסיה מעמיד אותם כבר היום בעדיפות על כל היתר מבחינה אקטוארית. כמו כן, לאחר שקיבלנו את המשוב מהסתייגויות החברים חוגי הדיון ופאנל ההורים עשינו מספר שינויים שמשמעותם סיבסוד של כחצי מיליון ₪ מתקציב הקהילה. כזכור ההצעה הראשונית דיברה על מערכת סגורה שמממנת את עצמה, אך נכון להיום כשהשקעת הקיבוץ בחינוך עולה על מיליון ₪ בשנה, יש בכך בהחלט הליכה לקראת ההורים, תוך שמירה על פרופורציה ואפשרות ל"נחיתה רכה". אנו מאמינים ששינוי המודל בנוסף לצעד שקורם עור וגידים בימים אלה של הקמת הנהלה ציבורית לחינוך יביא לתהליך של מיקסום והתייעלות תוך שמירה על רמת חינוך גבוהה ואיכותית. יוזמה מעניינת שנרקמת בתחום עשויה לאפשר גם יותר חופש בחירה בעתיד. כשהדבר יבשיל נפרסם פרטים...

בנוסף - מתוך הבנה כי יהיה קשה לשאת בנטל התשלומים בנקודת ההתחלה, ומתוך כוונה לא להתפרס על יותר מדי תחומים (גם כך החוברת נראית עבת כרס לרבים) השחינו את הליך הפרצלציה עד לאחר השינוי: כך נאפשר עדיין למצות את אפשרות החברים להגיע להסכמות לגבי המגרשים, וגם נידחה את התחלת תשלומי ההעברה למודל טבלאות האיזון. המשמעות היא הקלה משמעותית ביציאה לדרך עבור המשפחות הצעירות שאמורות לשלם לקיבוץ על שיוך זכויות המגורים בבתיים.

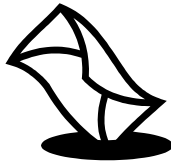
ג. המיסוי הפרוגרסיבי הכבד - מי שלכאורה לא נהנה מהתהליך הארוך והמייגע היא אותה קבוצה שרוצה בשינוי יותר מכל, שכבת גיל הביניים המתפרנסת היטב ותשלם מס גבוה. רבים מחברי מגזר זה היו רוצים שינוי רדיקלי יותר שישאיר בידיהם יותר עצמאות ויותר מקורות. להם השינוי הזה מגיע מאוחר – אך מוטב מאוחר מאשר אף פעם לא... מי שימתין למועד שבו יעבור הקיבוץ למודל קיצוני יותר – עשוי לחכות שנים רבות ולבזבז את שנות ההתפרנסות המיטבית בציפייה ל"מודל המושלם" מבחינתו. אחרים בשוליים הקיצוניים המציעים להגיע לשינוי העמוק מתוך משבר, קביעת עובדות לקיבוץ ושבירת מוסכמות מהמרים בכך על עתיד כולנו, כולל בניהם ונכדיהם אם ישנם...

לתומכי הפיכת הקיבוץ למושב – הצעת הצוות היא רצון הציבור, בעתיד אם ירצה הציבור יוכל לבחור בדרך "בית העמק". גם "דורשי ההתייעלות שלפני" ישמחו לגלות כי בהצעת הייתכנות הכלכלית מוטמעת כבר התייעלות מובנית שנדרשת לשם הרמת הפרוייקט, שאחת הדרכים לממשה הוא הפסקת התשלומים ליועצי שינוי למיניהם שעלו לקופה הציבורית מאות אלפי שקלים (ואולי אף יותר ממיליון!) במהלך שני העשורים האחרונים, וכמאתיים אלף ₪ בתהליך האחרון בלבד...

הרחק מהקיץ הלוהט שלנו נמצאת סקנדינביה. מדינות סקנדינביה מובילות זה שנים את כל מדדי איכות החיים, רמת החיים והתוצר הגולמי, יחד עם מדדי מצוינות בתחומי איכות הסביבה, תוחלת החיים, הבריאות והחינוך. במדינות אלו נהוגה עצמאות כלכלית עם מיסוי מאזן ששומר על פערים שפויים ומאפשר לסבסד מערכות חינוך, תרבות, בריאות וסיעוד לתפארת, מודל בו האזרחים הם גם שותפים בבעלות על הנכסים.

תרגמו זאת לעברית, הוסיפו 95% אחוזי לחות ועשר עשרים מעלות, החליפו את ה"אזרחים" בחברים ותנו להם זכויות מגורים בבתיים – וקיבלתם את חזון הצוות המאמין כי ניתן בהחלט לבנות כאן יישוב שיהווה אטרקציה למיטב בנינו בנותינו ובני משפחותיהם, וגם אחרים שהיינו רוצים לראות כאן בינינו, ואולם כדי להתחיל את כל זה צריך להיות אופטימיים וחיוביים בעת בואנו להצביע. ובהשאלה - אם לבחור בין קובה לאמריקה – אני בוחר בסקנדינביה ומצביע בעד, כדי שבחג המשק הבא – יחגגו איתנו יותר חברות וחברים, יותר בנות ובנים ועם יותר אמונה בדרכנו ובאורח חיינו. חג משק שמח

נימרוד

מכתבים למערכת

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL או להכניס לתא דואר מספר 99. מחכים לשמוע מכם...

שנת חופש

בימים אלו יוצאים שלושה חברים ותיקים לשנת חופש והולכים לנסות את מזלם בחוץ לארץ. מדובר בחברים שידם היתה בכל, מלח הארץ, אנשים צנועים, שעבדו שנים רבות בענפי הקיבוץ השונים והותירו את חותמם בכל אחד ואחד מהם. בתחילת השבוע שעבר נערכה מסיבת פרידה לשלושה בהשתתפות עובדי הענפים שעמדו איתם בקשרי עבודה.

מדובר בקמסי, סינג וציוק שליוו אותנו לאורך שנים ארוכות. "עבודה של תאילנדים" הוא תיאור של עבודה קשה, לא כל כך אטרקטיבית ומספקת, פיסית לרוב, שכר נמוך, ומצריכה שעות עבודה רבות מספור. המונח הזה הפך להיות בעל קונוטציה שלילית-"אני את העבודה הזאת לא עושה. זאת עבודה של תאילנדים"... וחבל שכך. בשמי ובשם כל מי שמוכן שזה יהיה בשמו, אני רוצה לומר לחברים היקרים- תודה. תודה קמסי, תודה ציוק, תודה סינג. עשו חייל בתאילנד ואל תשכחו לחזור הביתה, לניר אליהו.

עמרי

חידוניר

פתרונות ניתן לשלוח לאי-מייל BANIR@NIREL.ORG.IL או להכניס לתא דואר מספר 99. התשובה הנכונה ורשימת הפותרים יתפרסמו בעלון הבא. בין הפותרים נכונה יוגרל פרס.

למרות החופש הגדול (ואולי דווקא בגללו) היום נחזור למתמטיקה ומשחקי מספרים.

שאלה מספר 1

דני עולה בדרגנוע כל בוקר בדרך לעבודה. אם הוא רץ 6 מדרגות, 21 שניות עוברות עד שהוא מגיע למעלה. אם הוא רץ 15 מדרגות יקח לו רק 7.5 שניות להגיע.

- א. כמה זמן זה יקח אם הוא עומד ולא רץ בכלל?
- ב. כמה מדרגות רואים בכל רגע נתון?

שאלה מספר 2

יש להוסיף סימני "+" מספר פעמים כך שסכום המספרים יהיה 99.

$$99 = 9\ 8\ 7\ 6\ 5\ 4\ 3\ 2\ 1$$

הפתרון של החידות מהעלון הקודם:

(1) כיוון השעון

(2) גלגל השיניים B יעשה 56 סיבובים

עד שכל המערכת חוזרת למצבה

ההתחלתי. הגלגלים הקטנים יעשו

105 ו-120 סיבובים בהתאמה.

אף אחד לא שלח לנו פתרון...):

אנחנו יודעים שעמרי ודן פתרו את

החידות, אבל מכיוון שהם לא שלחו

אותה ככתוב בתקנון הם לא מקבלים

פרסים. יאללה, להתעורר!

והפעם שתי שאלות, אחת לכולם ואחת רק למי שמעזז...

שאלה ראשונה:
גלגל השיניים המסומן (A) מסתובב נגד כיוון השעון ובכך מסובב את שאר גלגלי השיניים. באיזה כיוון מסתובב הגלגל הגדול, המסומן (B)?

אזהרה! שאלה קשה לפניך! לא לנסות לבד!

שאלה שנייה:
בתמונה יש 3 גלגלים עם 16 שיניים, אחד עם 14 שיניים והגלגל הגדול, המסומן (B), עם 30 שיניים. הגלגל הגדול הוא המניע את שאר הגלגלים. כמה סיבובים יעשה הגלגל הגדול עד שכל המערכת תחזור למצב ההתחלתי?

רפי בורץ

מהמדבר אל הבוסתנים. הרבה בקשות, הרבה ציפיות, חיכיתי, והנה הגיע היום ואני בניר אליהו. עולה בדרך החול הטובעני אל המקום שאליו חלמתי. אל המקום שבו אחיה. פעמים כבר נפגשתי עם אנשי ניר אליהו ופגישות אלה נחרטו בזיכרוני בגלל ייחודם. פגישה ראשונה, מקרית, היתה בסיום טקס הכרזה על הקמת איחוד הקבוצות והקיבוצים. הטקס נערך בקבוצת כנרת והיה מרשים ומרומם רוח הוא נשא בשורה של עוצמה וכיוון דרך. בחצות, התחלתי לחפש טרמפ לחזור הביתה. משאית דודג'י מכוסה בברזנט כבד אספה אותי כשהיא נוסעת לשרון. צפופים בחשכה, ישובים על ארגזים, ישבו חברי ניר אליהו וכל הדרך שרו בחברותא, בקולם הורגשה החיבה והיחס השורר בין צעירים אלה. ליד מחנה 80 ירדתי מהמשאית בדרכי לבית הורי כשרגלי קלות ולבי שר. פגישה שנייה נערכה לקראת הדיון בגרעין, ניר אליהו – נחל עוז, אל הקיבוץ הגענו והוא בחיתוליו, עדין אין בו כלום מלבד ששה צריפים ושלושה בתים בשלבי גמר.

בתום קבלת פנים ושיחה הלכנו לישון באחד החדרים. לא עבר זמן רב והתעוררנו עקוצים מפשפשים. הדלקנו את האור והחדר מלא "אורחים" על הסדינים על הקירות בכל מקום, לישון אי אפשר, לדבר, דברנו עד הבוקר, הרגשנו שכאן נוכל לבנות ויש מה לשנות.

מסביב לאגם חול ממוקמים המוסך, האורווה, הכל-בו, המקלחת וחדר האוכל. החיים סובבים סביב חדר אוכל, בחדרים אין כלום, בחדר אוכל, למרות הצנע, שותים תה ואוכלים לחם מרוח בריבה בשעה ארבע בסיום העבודה. ואז הקיבוץ נכנס לתרדמה עד ארוחת הערב. חצי ביצה קשה מצליחה לרכז את כולם, יושבים ומבלים שם את כל הערב. הגעתי וכבר אני משתלב בעבודה ובחיים. העבודה העיקרית איסוף ירקות בגן ירק. בערבים הרבה פעילות אסיפות כל שבוע, קבלת שבת, והרצאות. חיי הפנאי עשירים אבל המגורים עלובים, צפופים ודלים. חדר, ארבע מיטות הנושקות זו לזו, אין שולחן אין ארון, יש חברים.

ממכתבים קצרים לשיחות ארוכות. השיחות עם הדסה התחילו עוד בהיותנו בעין גב. הדסה שהגיעה לעתים מההדרכה סקרנה אותי מאוד. את השיחות הבודדות בעין גב המשכתי בקשר מכתבים מהצבא, היה זה מן העונג לשתף מישהו מקשיב לחויות שחיל בודד חווה ומוכרח לספר למישהו. (לאחר שהגרעין השתחרר לחל"ת בניר אליהו אני המשכתי לשרת כחובש בבית דרס באר שבע וקציעות. סופחתי ליחידות אחרות שלא נדבקתי אליהן). והנה הגעתי, ואני מוצא שומרת לילה בבית ילדים שאינה הולכת לישון, הקשר חודש. על גזע כרות של איקליפטוס ענק, עץ שנכרת ופינה מקומו לבית ילדים אבל להזיזו משם לאיש לא היה כוח, מצאנו לנו מקום להקשיב אחד לשני. השיחות נמשכו ונמשכו כל זמן שהיה שקט בבית התינוקות.

שנגמרה תורנות השמירה, יצאנו אל השדות, ברחנו מהצפיפות, אל קסם השדות. אל השבילים החרוצים בתוך החמרה, בין גדרות הצבר, החול הרך הגבעות המשתפלות ברכות, הירוק הדהוי של הצבר, שביל שאין לסטות ממנו ימינה או שמאלה, מוביל אותנו אל עולם החלומות, ונזרעים הזרעים הראשונים של בית חלומות. הרבה מסתורין מצאנו בוואדי שהוביל מהפרדס למסילה. סבך של קזוארינות אקלפטוסים ובוסים, יצרו הרבה פינות מסתור, מקומות נעלמים, שקט המשמיע את רשרוש העלים וציוץ הציפורים שם התחלנו לגלות את סוד לבנו אהבה ובית ומשפחה.

קורס מרכזי משק. מפנה גדול בחיי היה עם יציאתי לקורס מרכזי משק במדרשה ברופין. לעומת החיים במשק חיי שם היו ממש פינוק, תנאים אנושיים. חדר מסודר, שלחן, וחזרה לספסל הלימודים. הקורס עסק הרבה מאוד בחקלאות מצד אחד, ארגון וניהול חברתי, עם הרבה מאוד אידיאולוגיה, מצד שני. הנושא הכלכלי היה בחיתוליו. הקורס חיזק את התפיסה הקואופרטיבית במערכות היצור ושיפור היחס בין החבר למערכת. לימוד אינטנסיבי ימים ארוכים כולל שבתות הגביר בי הגעגועים להדסה ולמשק.

מיד כשנגמר הקורס נבחרתי לרכז את המשק, תפקיד שדרש את כל כולי. הדסה יצאה ללמוד בבילינסון ואני כולי בענייני ציבור. ניר אליהו טובלת בוסתנים ובעוני. אין ממה להתקיים.

...ימים ראשונים

החקלאות מצומצמת והתלות במוסדות – הסוכנות רבה. סיור בשדות מרחיב את הלב אבל מעצים את הבעיה. חלקות קטנות שאינן מאפשרות חקלאות ממוכנת. מטעים שונים שאינם מביאים פרנסה: זיתים נפלאים שלא מניבים. כרם גפנים משתרע על החולות, עצי תפוח חשבי, גויאבות וסברס גוזרים את משבצת הקיבוץ לחלקות קטנטנות. לאט לאט משחררים תקציב להכשרת השטחים, רישות החלקות ברשת השקיה, טרקטור פרמל, הקידמה מחליפה את הסוס והפרד.

לא עברו חודשים רבים בתפקיד וענני מלחמת סיני מאימים עלינו. הכנות למלחמה, מחסן מזון ודלק, התארגנות להגנה, דוחקים את כל העיסוקים האחרים. כולם משוכנעים שקלקליה על הכוונת, והדאגה רבה. ביום 29 בנובמבר בשעה 9 בערב שכונסה ישיבת מזכירות ונמסרה ההודעה על הצניחה בסיני, הוקלה המתיחות, ורצינו לחזור לשגרה, אפילו לחגוג שלוש חתונות.

ערב, ערב, לאחר הארוחה בחדר אוכל מתארגנים ליום הבא. הכל נעשה בהמולה רבה מסביב לשלחן המרובע בפנית חדר אוכל, או במסדרון הכניסה לצריף. במסדרון היה תלוי לוח סידור עבודה. שמו של כל חבר הודבק על לוחית פח. כולם היו ניידיים, למעט כמה מרכזי ענפים, סדרן העבודה היה משבץ את השמות לפי דרישת הענפים ליום העבודה שלמחרת. היה סדרן עבודה אבל מרכז משק הוא הפוסק האחרון והציב את תכנית העבודה, רובה גיוסים הדורשים ריכוז של ידיים עובדות, והשירותים הקבועים להחזקת המשק. אכן זאת היתה מערכת מעיפת ומתישה אשר סחטה כל סדרן וכל מרכז עד יבוש.

המקרה הקשה ביותר, בתקופה ההיא, נפל עלי ערב אחד בסידור, קבוצה של מיטב חברינו, קמה ללא הודעה ותיאום ויצאה לטיל בסיני, כך פתאום, הרגשתי איבוד יכולת. למזלי הגיע לעזרה משה ד', איש עין חרוד שהיה המביא ומוציא, פוסק בכל דבר. איש נפלא, קיבוצניק בנשמה שהדאגה לחבר בראש מעיניו.

(לדוגמה: חייבים להכניס פסנתר לחדר אוכל, אנחנו אנשי תרבות. בריכת השקיה חיבת בסידורי שחיה אנחנו חברה בריאה. מדרכות שנשללו מאבני תעלות הפרדס צופו בטון וכו). משה ד הכניס את רוח עין חרוד, הקיבוץ הגדול, לניר אליהו והקיבוץ זכה לתנופה בנין ופיתוח.

מתחתנים. לאחר שמדדנו את כל שבילי הפרדס, ואת המדרכות הסובבות את בילינסון החלטנו להתחתן. ההכנות רבות, אבל לא נעים להכריז בראש חוצות, אז תופסים את הגינגי מועדת תרבות על שלחן הרפת ומסכמים על תאריך, אירוע שיערך בתחילת האביב, מסיבה צנועה. (אבל כפי שהיה מקובל נצטרף עוד זוג לאירוע) ומרימים מסיבה כפי שכבר היה מקובל. והשמועה רצה מהר. ההכנות בעיצומן. עם סבתא אסתר נסענו לחיפה לחנות הזורע. אסתר לא הסכימה שנקנה ברחוב הרצל תוצרת "לכל", שולחן סלוני, כורסא ושני שרפרפים באיכות טובה יליו אותנו שנים רבות. כשבאתי למסגרייה להזמין מטה פגשתי בעיניים נוצצות "הכל יודעים למה כלה נכנסת לחופתה", ושמעתי שהזוויתן הוזמן כבר אצל פרסקו. מטה ברוחב 110 ס"מ כבר מתוכננת, כפי שנאמר מצא אישה מצע טוב. מטה יותר רחבה לא תכנס בחדרי הצריפים.

והנורמה ממילא נקבעה על ידי שרה קרודו שמכינה את המצעים. כשאוהבים המטה מספיק רחבה. יום שלישי, א ניסן, 2 באפריל 1957. נשאנו בכרכרות אל מקום טקס הנשואים. גם למעמד ההלכתי, שאין ברירה חייבים לעבור, הקנו מעמד תיאטרלי. חבילת קש מתחת וקשתות דקלים סוגרים מעל, כך נסענו בכרכה רתומה לחמור המתאמץ לעלות בגבעה שליד הבריכה שם מוצבת החופה. הכל מאורגן להפליא למעט אפשרות גשם. רק התחיל הרב לזמר את שבע הברכות וגם לברכת שמים זכינו. ארובות השמים נפתחו ומטר עז ניתך. ההצגה חיבת להמשך. אף אחד לא נס, הרב ממשיך במלאכת הקודש ובינתיים תיתורת כובעו צוברת את ברכת השמים ומתמלאת עד גדותיה, וכשהוא רוכן עלינו עם כוס היין, ואי אפשר לברוח, טרח הכל נשפך, המבול עלינו.

...ימים ראשונים

בין הצריפים למטה ההמולה רבה. השולחנות שנערכו על הדשא זה מכבר, עמוסים כל טוב, בסכנת כליה. רק גיוס כללי של כל החברות הציל את המצב. הכל הוכנס לחדר אוכל. הכתובה שנכתבה על ידי בזה כהצהרה מול עולם מכוסה כוכבים אין סופיים, תקרא עוד מעט בצריף חדר אוכל כשהקהל סובב ומתחכך בנו. כך הושבענו בפרחי האדמה ובאהבה השוכנה בלבב. ציבור אוהב ומחבק - עדים.

במעברה. מהפך בחיינו. את החדר הקטן בצריף בו גרתי עם יענקלה ועם שלום החלפתי בצריף המעברה. ארבעה צריפים שהוקמו מחוץ למתחם המחנה נקראו מעברה (בגלל ריחוקם). צריפים אלה קיימים עד היום ומשמשים את ואלרי (אחד נהרס במלחמת ששת הימים מפגיעת פגז). בגלל ריחוקם לא היה ביקוש לגור בהם ואני קפצתי על המציאה. חדר גדול עם שני חלונות, חדר מבוא ומקום להתקנת שירותים לעתיד לבוא, ממש ארמון. ארמון לעניים. שיניים מצחצחים בחוץ ליד ברז הגינה. השירותים במרחק "קצר" מאה מטר בלבד מהבית. אבל יש מקום לזוז, יש כסא ושלחן, מתחיל להיות דומה לבית. מתחיל להשתרש הביטוי ללכת הביתה במקום ללכת לצריף. ואכן זה היה הצעד הגדול לבניית הבית שהלך והתחזק, עם לידתה של נטע עברנו לבית אבן הראשון, ואחריו השני והשלישי. היסטוריה קצרה בת חמישים.

ברוך ראובני
ראשית קיץ 2007

הפינה של חוה

תרומתי הצנועה לחג הקיבוץ ה-57, דברי חכם סיני ידוע שידוע לבטא את עיקרי הדברים לעומקם ובתמצית! לשמור על לוח הלב! חג שמח, לב שמח!

עדות ליוצאים לדרך

(מתוך ספר הטאו / לאו צה / תרגום : נסים אמון)

בית

כדאי שיהיה קרוב לאדמה

לב

חשוב לשמור פתוח

מגע בין אנשים

חייב עדינות וחסד

שותפות

היא קודם כל נאמנות

כשיש סדר לא צריך חוקים

כדי להצליח צריך להשתמש גם במחשבה

כל תנועה דורשת את זמנה הנכון

כשלא מתלוננים

מתגלה

המהות

ולא

הפגמים

אנו עומדים בפתחו של חג המשק ה-57 (27/7). במשך השנים חלו שינויים רבים בקיבוצינו בכל התחומים ולכן ראוי לעיין לשאלון שפורסם ב-1953 "מחקר חברתי משקי בטחוני" ולהגיע למסקנה שבתחומים שונים השאלות של אז רלוונטיות גם לימינו היום.

עמיקם רגב

מחקר חברתי משקי, ובלחני. 1953

מבנה

- 1) איוניו וערכ אורג יכול לבנות אומנות מהכסף? מה צאצאית
- 2) פגומ בלדונות מהכסף.
- 3) מה צורך של הצב אוכל וכו' מהטבות?
- 4) " " " " חמטן בהגזרים? הנעלה?
- 5) " " " " הסדירות בתכונותיו (מואז, דיקוזים, בלגיא)
- 6) " " " " הטיסות היוצים ומנוכה?
- 7) " " " " בקטל אמושל ודנינים כספיים? (אסילא)
- 8) " " " " אשפקים קטלים.
- 9) מה בסהב ובלוניה לאוכלים פכטיר המפכים?
- 10) מה צורך של הכנונים המשק? מה שיפור צירתם ומתקדם?
- 11) " " " " דצרת הוכים (מושל זמני)
- 12) " " " " משט נסיות אמוש לאוכל. (מושל נלתי הדיא)
- 13) מה פגדיות המשמעות (קכבויה) האם יכולים לבנות המשק?
- 14) מה אורג מוטל על אגדהו ללא בכוף?
- 15) מה אגדהו המפכ? (נהולט ונהכיה)
- 16) מה צורך של הירוקוטטיות, מכור המשק?
- 17) טוב מוספר אנטייה, יספור את המלכה החרוני?
- 18) מה צורך של האלי הועם קופים (האנזים) והכפול ההכפול?
- 19) " " " " קבולת מהכנים המשק?

- 20 מה צדק או חסד המשק, (אונה, סניטיוור, מקומה)?
- 21 " " הפולחן המהיר המשק?
- 22 מה סיבת כתיבת המכתובות האסיפות?
- 23 " " הכישרון הקיפוח של המהיר, איך אלתמה מזה?
- 24 מה צדק או פולחן הסוכות המשק?
- 25 מאי הכוונות שבהן ודעות חנוכה למושל?
- 26 " " אנה כוונת הדין הודות הקיבת איונה?
- 27 מה צדק או מעט היוצרים, והלפיד הכניס?
- 28 מה צדק או צנין הקיטוע והמושל המשק?

משק

- 1 מה צדק או דמויות והבליק גרין?
- 2 " " הפנצ'ליק?
- 3 איוני צנין אנה כוונת ומוז?
- 4 מה צדק או יגב הצופים? (רפור, פולחן, מספוא, עין)?
- 5 איוני צופים אסרסבז פהאפולחן המשק?
- 6 מה הסבה של האוני למירה, או כוונת המשק במצדן, הכניס?
- 7 מה צדק או ודור והכבד המשק?
- 8 איוני משק מכוונת היה מתוודע צנין?
- 9 מה צדק או התקפחות המבנים הצופים, והלפידות?
- 10 " " פניון הצדופה אצונו, והצבוח ומו דמויות?

- 11 מאי חושה אנה אסרסבז מהכניס ואונה אצו, כצני לרק צופים?
- 12 מה חושה אנה או המופת הצופים ל המבנים?
- 13 מאי אנה כוונת הצופים כל המופת, או אצפיק ומו?
- 14 מה צדק, או צנינו הכספים והלפידות?
- 15 מה מנהל הצופים קיפח: המשק או המבנים הכספים?

בטחון

- 1 מאי חושה הבטחון, והפניו אמיים המשק? (הכניס המשק)?
- 2 מה צדק ולמירה כוונת?
- 3 מה אנה חושה או למירה כוונת המשק?
- 4 מאי חושה אנה אמונה אכח המשק הקיטוע המופת?
- 5 מאי חושה המשק למושל, כוונת הצנין?
- 6 מאי חושה המשק למושל והמפקדים המופת?

המון זמן שלא היה לנו עלון ולכן הדברים אולי יכתבו לא לפי סדר התרחשותם אבל העיקר הכוונה שבלב....

• עידודו הקטן לבית משפחת לביא ההולכת וגדלה הגיע בשעה טובה הביתה והוא כבר עבר את הקילוגרם החמישי וגם הוכנס בברית היהודים אז שפע ברכות ואיחולים ו"כמה טוב שבאת הביתה".....

• עוד ברכה למשפחת לביא שלוחה מאיתנו להולדת נכד נוסף לאהובה שלנו, בן לשלומית.

• ומבנים לבנים, למשפחת לנצניר – הורביץ הברכה ואיחולי מזל טוב להולדת נועם בנם הבכור של אורן ושלומית, נכד לשרי והאוורד ודוד לנרי ואמיתי וכמובן לכל המשפחה המורחבת. חגגנו את הברית בחדר האוכל כשמרסיאל נבחר לאחוז בילוד.....

• וגם קשור למשפחת לנצניר – נרי סיים את עבודתו הקצרה אומנם בבית הילדים עורבני אך תקופת היותו שם היתה משמעותית הן לילדים והן להורים אז תודה לך נרי ותמשיך לעשות רק טוב איפה שלא תהיה.

• ומכאן גם ברכת חופש גדול נעים ומעולה לכל ילדי בית הספר שתעשו חיים ושוה יעבור לאט לאט ושההורים וכמובן המטפלים והמטפלות יחזיקו מעמד.

• משפחת הגבעטרון הופיעה ב"עדן אירועים על המים" – מופע נוסטלגי ונעים לכולם.

• גיניה שלנו ובחירת ליבו לנה התחתנו ברוב הדר ויופי. היה ממש אירוע בלתי נשכח, האווירה, המוסיקה והכל, וזה שהרגל של גיניה נדרסה רק יום לפני החתונה לא קלקלו ולו בקצת את החתונה. אז מזל טוב, שפע ברכות והמון ילדים.

• וכשאביב הסתיים לו ניצנים נראו בארץ וניצקי שלנו חזר עם רעמת שיער שכבר ירדה מאז ולוק של מתנדב בשנות ה-70, וגם לא נשכח את החברה הצמודה. שיהיה בהצלחה.

• והשוודים שוב הגיעו לארץ לכיף בה וגם השוודים שלנו – משפחת רפפורט הצעירה טסה לביקור משפחה בשוודיה. איזה חיים יפים!!!

• תושבת חדשה בנוף הקיבוץ – אמא של חנה קובלסקי הלא היא סבתא סוזי באה לגור בקיבוצנו, ברוכה הבאה ואריכות ימים.

• משפחת בורנשטיין – איציק ויעל חזרו לקיבוץ יש... יש... ועוד פעם יש. כן אני ומשפחתי התגעגענו בטירוף אז שיהיה לכם קל בהתאקלמות בארץ ורק בריאות.

• אדם כרמיה עושה חייל במכבי חיפה - זכה בשחקן מצטיין לשנת 2007 בנוער ואני בטוחה שעוד נשמע עליו רבות. לך אדם וגם לאמא שלך שדואגת כל הזמן בהצלחה ומחזיקים לך אצבעות.

• לכל מי שעדיין לא יודע ורוצה לדעת מה זו התיבה האדומה עם המנעול שעומדת בכניסה לחדר האוכל, זו התיבה של עיתוני הבוקר של ידיעות אחרונות. לעמיקם נמאס מגניבות העיתונים של החברים וביקש להקיים תיבה כזו כך שהגנבים בקיבוץ לא יוכלו לגנוב עיתונים....

• למורתנו מיקי לנגשטטר - הרבה בריאות, שתתגברי על המחלה במהירות ותחזרי אלינו חזקה ובריאה.

• וגם סבא ברלס עושה צרות, החלמה מהירה וחזרה במהרה למסלול.

• ובנימה אישית החוס משאיר אותנו חסרי נשימה והכבדות דווקא בשיא הקיץ, גם אני העברתי זמן בבית החולים ליד מיטתו של אבי שכבר שוחרר מבית החולים וחזר לעצבן את אמא שלי בבית. תודה לכול המתעניינים ושנדע כולנו רק בריאות.

• ואסיים ביום הולדת לקיבוץ: ניר אליהו בן 57 – מזל טוב! זה התחיל בנסיעה לחוף הים שבקיבוץ שדות ים עם ביקור במוזיאון חנה סנש ורחצה בחוף בליווי קייאקים וגיאלינג. היה ערב מהנה, נעים ומלא חוויות, חזרנו עייפים, שבעים ומרוצים. את יום שישי פתחנו בארוחת בוקר למרגלות האורנים מול הנעורים עם לחם מטוגן וגבינות בטעמים וקניחנו בחלי סלוצקי שסיפרה סיפורים. בערב התייצבנו דרוכים לסאמר הופס - מי יזכה השנה ומה תהיה התוצאה? היה מהנה ושמח וכולנו כייפנו (מי מהיד אל הסל ומי מהיד אל הפה... יש שהוציאו קלוריות ויש שהעמיסו כאלה - כל אחד והכשרון שלו...) תודה רבה למארגנים, לנותני החסות וכמובן לשחקנים, וכולי תקווה שנתראה גם בשנה הבאה. וביום שבת בברכה עם המתנפחים שלשם שינוי הגיעו בזמן (זה אנחנו שהגענו מוקדם יותר) ועם כל המסביב - חברים, ילדים ואורחים - היה כיף! ופה המקום להגיד תודה לזאת שניצחה על הכול - חוה קאליפה, ולמרות שעשינו לה כאב ראש וכאב רגלים וכאב... היא כרגיל הצליחה לסנגיר את כולנו. ותודה נוספת לכולנו, מגדול עד קטן ולא לשכוח את חברת הנעורים שאין עליהם - תמיד נותנים את הכל ומוכנים לעשות מזמנם ומימראם.

- "הבלים" - להזכירם ההופעה הבאה המועדון "קולטורה" בתל אביב כולם מוזמנים .
- לברלסון הצעיר - גל - גיוס קל ושיפשוף נעים.

עינב זנגי, 19
 יותם נמר, 19
 שני קובלסקי, 19
 אלון פיינבלט, 17
 ניב נמר, 17
 אביב מדר, 15
 בת אל מאור, 15
 אביב קציר, 14
 דותן ראובני, 11
 בר גת-פלג, 11
 יהב לוינסון, 11
 יותם ברלס, 10

מישל ביוקוראל, 39
 לילך ינאי, 39
 דלית רגב, 38
 ירמי לביא, 38
 איילת לביא, 38
 אייל ברלס, 37
 רותי ברלס, 36
 הדס שר, 35
 אהרון כדורי, 32
 איתי לנגשטר, 32
 שחר הררי, 32
 אלון אברהמי, 31
 דותן סלע, 30
 דיויד שר, 30
 נרי לנצ'נר, 30

אאידה דולב, 59
 שלומי קרומן, 58
 מיקי לנגשטר, 56
 מרסי רוזנבלום, 55
 עוזי בארי, 55
 שרי הורביץ, 55
 יעקב שקד, 55
 רחלי הררי, 55
 ליאוניד נובוטובסקי, 54
 אריה קזמירסקי, 54
 מיקי גבע, 54
 עירית קולקובסקי, 54
 מיקה מויאל, 53
 גדי מאור, 52
 אהובה קורדובה, 50
 אלישבע לבנה, 50

יהודית ברזילי, 78
 יצחק לוי, 77
 צבי מאור, 76
 יעקב מזרחי, 76
 שמחה כספי, 75
 זאב כספי, 75
 נעמי תקומי, 73
 פיני טוכמבר, 73
 ברוך ראובני, 72
 פוריה לב ארי, 71

סולי שר, 69
 אהובה לביא, 69
 נירה רפפורט, 68
 אסטל שר, 66
 יונה פלג, 64
 אליס ביוקוראל, 61

ילידי החודש

מאי / יוני / יולי

ביוקוראל יונתן, 9
 נרי בוחסירה, 7
 נעם ינאי, 7
 אורן ביוקוראל, 6
 עומר מדר, 6
 נויה ברלס, 5
 זואי בוחסירה, 4
 שני מדר, 3
 תמיר ברק, 3
 עפרי מדר, 1
 אוהד כדורי, 1

רועי קורדובה, 29
 שיר רז, 29
 ינון בורנשטיין, 29
 ענר ביוקוראל, 28
 קרולינה קרבס, 24
 יותם פנר, 24
 ניצן מאור, 23
 אייל פיינבלט, 22
 ליאור קולקובסקי, 22

יובל ראובני, 47
 רות נמר, 46
 ליפז רגב, 43
 אמל כרמיה, 43
 גיל ינאי, 43
 טלי ראובני, 42
 קטרינה הנדלר, 42
 קטי רפפורט, 42
 יפתח צדפי, 41

